

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Hey): Jeg skal herved paa Flertallets Vegne tillade mig at anbefale det stillede Ændringsforslag. Der har i og for sig ikke i Udvalget været nogen særlig Modstand mod Lovforslaget, der har været nogen Betænkelighed, men i alle Tilfælde finder Ændringsforslaget Bifald fra alle Sider. Det stilles ganske vist kun af et Flertal, men det er sagt, at Mindretallet vil kunne tiltræde Ændringsforslaget, som jeg hermed tillader mig at anbefale til Vedtagelse.

J. Pedersen: Der er jo ikke fra nogen Side fremkommet Indsigelse imod, at de ekstraordinære Forhold, vi lever under, gør det rigtig og hensigtsmæssigt ogsaa paa dette Omraade at træffe ekstraordinære Foranstaltninger i den Retning, som Lovforslaget angiver. Det er imidlertid heller ikke fra nogen Side paastaet, at denne Foranstaltning, hvorved man paa meget vigtige Punkter sætter Guldmøntfoden ud af Virksomhed, ikke i og for sig er en meget alvorlig Sag, og dette har medført, at man fra Venstres Side har ment, at naar man skulde gøre, om det saa kun var en midlertidig Afvigelse fra den gældende Lov, der først og fremmest skal være fast i sin Form og i sin Virkemaade, vilde det være rigtigt, at Rigsdagen fik Indflydelse paa de Afgørelser, som den højtærede Minister sammen med Nationalbankens Direktion maatte træffe i Henhold til denne Lov, der her foreligger Forslag om. Det kunde jo ske paa flere Maader. Ved første Behandling her og under Forhandlingerne i Folketinget var der Tale om, at det kunde ske paa den Maade, at Ministeren, inden han tog sin Beslutning sammen med Nationalbankens Direktion om at fastsætte Guldprisen, indhentede Bemyndigelse dertil enten hos Tingenes Finansudvalg eller hos en Delegation bestaaende af nogle Medlemmer fra begge Ting, og hvori alle Partier var repræsenterede. Fandt man, at det første var for tungt et Apparat at virke med, vilde det andet jo være lettere haandterligt. Det lykkedes imidlertid ikke, hverken ved Behandlingen i Folketinget eller ved første Behandling her i Salen, at komme til Forstaaelse med den højtærede Minister om en saadan Ordning. Efter at Lovforslaget har været henvist til Lands-

tingets Finansudvalg, har de samme Tanker været oppe, og der har været forhandlet om dette Spørgsmaal. Jeg har ikke haft Lejlighed til at deltage i disse Forhandlinger, men det er blevet mig sagt, at man paa et vist Tidspunkt under disse Forhandlinger mente at være kommet til Forstaaelse med den højtærede Minister om en saadan Delegations Sammensætning og Virkemaade, ligesom ogsaa Nationalbankens Direktion var villig til at tiltræde den Ordning, som man saaledes mente at være blevet enig om. Det viste sig imidlertid, da det kom til Stykket, at Enigheden ikke var til Stede, i hvert Fald ikke for den højtærede Ministers Vedkommende, og der er altsaa ikke opnaaet nogen Forstaaelse derom. Nu har Forholdet imidlertid jo været saa heldigt for den højtærede Minister, at under den temmelig lange Tid, der er gaaet, siden Sagen blev henvist til Finansudvalget, er det lykkedes at faa tilvejebragt et Flertal af Udvalgets Medlemmer, der ogsaa repræsenterer et Flertal i Tinget, for at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger, kun med den Ændring, at Lovens Gyldighed noget forkortes. Under disse Omstændigheder finder vi fra vort Standpunkt, at vi ikke vil kunne gaa med til at stemme for dette Lovforslag, men at det vil være rigtigst, at det Flertal, som mener at kunne give Ministeren denne Lov, uden at der er sikret Rigsdagen nogen Indflydelse paa de Beslutninger, som i Henhold til den tages, ogsaa faar det fulde Ansvar for denne Lovs Gennemførelse. Hvad derimod angaar det stillede Ændringsforslag, maa vi fra vor Side betragte det som en Forbedring, og for dette vil vi derfor i Dag stemme, medens vi ved den endelige Afgørelse af Sagen vil afholde os fra at stemme.

Handelsministeren (Hassing Jørgensen): Jeg kan tiltræde det Ændringsforslag, som er stillet af Udvalgets Flertal, idet det ikke for mig har været magtpaaliggende, hvor lang Lovens Gyldighed skulde være. Naar der oprindeligt var stillet Forslag om, at Gyldigheden skulde ophøre 15. Oktober, har det været af Hensyn til den Omstændighed, at paa det Tidspunkt vilde det jo være sikkert, at Rigsdagen var inde. Men jeg erkender, at det er vel endog overvejende sandsynligt, at Rigsdagen ogsaa vil være samlet paa det Tidspunkt, som der foreslaas i Ændringsforslaget. Jeg kan derfor fuldstændig tiltræde dette.